

# Eskimiş Yüzüyüm Aşkın

– S. Yetgin · 13 Ağustos 2014

Hoyratça akıp giden yaşamın nehirlerinde aşına bir yüzüm  
Ahir uykuların koynunda insanlar, beyaz yastıklarda hüznün  
Kendi hükmüyle örseleniyor umut, yürekteki hazdır tuzum  
Eskimiş yüzüyüm aşkın, hükümsüz saltanattır sana tutkum

Kendinden taşarak uzaklara ulaşan ırmakların sürüklediği kırık dalların intizarıdır hayat, mutlulukla  
ışıldayan su zerreciklerinin aşikâr yalnızlığıdır bir bakıma. Doymamış hazların tenceresinden taşan ve  
ruhu besleyen kollar gibidir aşk, kekre yolculuklarla yanaklardan süzülüp toprağa düşen gözyaşlarının  
öyküsüdür bir bakıma. Kıymık tende kök salar, dal geceler boyu suları kucaklar. Gözyaşları bu yüzden  
asildir gülüm, mevsim ne olursa olsun gönüllerden arınarak başıboş denizlere dolar.

Cansız buluşmalarla çözüldü zoraki tutkuların düğmeleri, omzunu ısıtırdı kadın saçlarını. Gecenin  
çatlarından göçmen kuşlar havalanırken sen kaşlarını çatardın. Hoyrat bir el kavırdı tenini, mecburi  
öpüşlerle kutsardın haylaz vakitleri, arzu tek kişilik bir çılgınlıkla helalleşirdi. Yarı dağınık soğuk yataklarda  
gövdenin bir yanı üşürdü, bildik ıslanışlarla ısıtırdın kadın arzularını. Boyut ötesi kıyımların düğmelerine  
basar beni çağırırdın arındığın yataklarda terli uykularına, bağlı saçlarını bakışlarımla çözer,  
mahremiyetinin sorgularını öpüşlerimle sarmalardım. Mutluluk ve sevda olurdu an, yaşanmamış günlerin  
sığ sularında kelimelerin sarhoş gezginleri olurduk.

Kışkırtıcı sitemlerin ayrı odalarında kuz gövdemize bir el değerd, aykırı birleşmelerden arınıp gergin  
bedenini bire, ikiye bölüp deli fişek naralarla parçalarken dağınık yatakların çarşafalarını. Ne adım ne  
sanım, ne saltanatım kalırdı gönlünde, sen yaylı titreyişlerin fışkın dallarını eğip izlerken senden ayrı bir  
dağdan yuvarlanışlarımızı. Damsız evlerde hüküm sürerdi yalnızlığım, boğumlarla sükûta ererdi aşktaki  
uykusuzluğum ve işte o an dargınlığın beyaz bayrakları kan olurdu, alabora olmuş bir denizde izlerken  
an kayboluşlarımızı.

Derin dinlencelerin uykulu yüzleriyle unutturuz dünü bir çırpıda, ağlamaklı geçen bir gecenin nafilesiz  
düşünüşleriyle. Beyaz yastıkların sevda işlemeli yastıklarına hüznün gözyaşını sıvadıkça ve soğuk  
yataklara aşkı çağırıldıkça o mağrur eksenine kıvrılırız hayatın. Olmazlarla inancımızı zedeler ara sıra  
yaşam, korunmasız bir menzilde ayaza çalar yüzümüz, titrer içimiz. Her inkârında merhem aradığımız  
kaygılı yanıtlarda dolar göğsümüz. Bir adam sabırla iter gerçeğin kapısını ve yüreğindeki sevda tutar  
özlemin asırlık yasını.

Zılgıt dalgalarla övünen denizlerin en soylu karıdır tuz, öfkeyle çarptıkça taşa, sürtünür öfkeye su,  
delirmiş sorguların kapılarını rüzgâr gıcırdattıkça. Mavinin yoldaşdır yeşil, kırmızı şafakların nuru hep

gizemi saklar koynunda, yalçın dağların ve azgın dalgaların buluşmasıyla öfke dönüşüverir bir anda hazza. Bütün kaçırlar tutkuyu besler unutma, mevsim zemheri de olsa iki ten atılır bir anda ataşa. Dudakta kan toplanırken bedenden akar utkular, mahrem kokuların salıyla açılırken aşktan çok uzaklara.

Gölgenin rahmindeki gülüşe sordum seni, isimsiz ölülerin kayıklarındaki defne dalları cevap verdi, kırmızı entarinle cennetinde karşıla diye ruhumu. Gümüş renkli günlerin musallasından mezarlara beden taşıyordu insanlar, Fatihatsız ayrılıkların toprağını atarken kefenle kollar. Kapanmış bir ömrün çukurundan feryat yükseliyor durmadan, huysuz renklerin saydam dallarından omuzlara düşerken meneviş nidalar. Kalburüstü masalların son sayfasında hazin düşler var ah, gönülsüz gidişlerin savaş arabalarından sarkarken sevgisiz başlar. Ömür yakarısız bir dönence, üzünçlerle denizlerden çok uzaklara kaçarken balıklar.

Gemiler geçiyor ufkumun sularından nicedir, örs toprağa karışmadan, gözlerim hüsrana alışmadan ve ruhum kefenlere sarılmadan yokluğunun sükûtu harelî çılgınlıklarını sustur. Örsün sırrı sabır, gözün yankısı hardır. Demir örse, göz gönüle sarılır ve her şafakta yeni umutlarla körük havayla sarmalanır. İncinmiş vakitlerle geçiyor yar ömür, vakit geç olmadan gel de bu amansız yangını söndür.

Selahattin YETGİN